

OVERLEVEN DOOR WERELDRECHT

een uitgave van het plaatselijke Register van Wereldburgers (RW)

Bankrekening nummer
BE40 0001 1499 0163 van het RW
BIC BPOTBEB1

B-2540 Hove, maart 2016
Vredestraat 65
☎ + 32.(0)3.455.77.63
email: verstraeten.jean@belgacom.net
www.recim.org/cdm/wereldburgers.htm

IS WERELDFEDERALISME UIT DE TIJD?

Wie heden ten dage in wereldfederalisme een middel ziet ter overleving van de mensheid, krijgt vaak iets op zijn brood in de trant van : “Ieder zotje heeft wel zo zijn marotje”. Mensen die met zulke ideeën over de brug komen, beelden zich in dat ze fonkelen van esprit. Alleen, over hen valt veeleer te zeggen : “Wat helpt het licht voor wie de ogen dichtknijpt?”

Immers, de toestanden op aarde vragen duidelijk om de totstandkoming van democratische wereldinstellingen met reële wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht. Zo zou men bewapening en

INHOUD

P. 1 : Is wereldfederalisme uit de tijd?
P. 2 : Enig nieuws van het wereldburgerfront
P. 3 : Geheim gehouden misdaden tegen de menselijkheid
P. 4 : Enkele flitsen :
P. 4 : Moord door vergiftiging + Moorden door stralingswapens + Nog verdachte gevallen van overlijden
P. 5 : Brussel en Berlijn + Weerstanders tegen abjecte misdaden = "Terroristen"! + Recht en rechteloosheid
P. 6 : Slechte en goede mogendheden?
P. 7 : Rechteloosheid in België
P. 8 : Tureluurs ? + Financies
(Short contents -five pages- are available in English.)

Persoonlijk verantwoordelijk opsteller :
Jean Verstraeten, Vredestraat 65, B-2540 Hove. Met dank aan Andre Van Langenhoven voor het nalezen van de teksten.

oorlog aan banden kunnen leggen en andere grote kwalen van onze tijd beter vermogen aan te pakken. Heus niet alleen marginale zonderlingen stellen dit. Ook bijvoorbeeld parlementsleden stonden en staan op dit standpunt. In vooral Groot-Brittannië, maar mede in andere landen, vormen zij de *Parliamentary Group For World Government*. Tientallen parlementsleden maken er deel van uit, zij het dat de groep zich niet meer zo actief toont als in de jaren vijftig en zestig. Wat ze verlangen, laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Zo lezen we in een brochure van hen, onder de rubriek “First Steps To A World Government” het volgende :

“Her Majesty’s Government should make a solemn declaration that the creation of a world authority will be the aim of its foreign policy, and invite other governments to associate themselves with such a declaration.”

“Hare Majesteits Regering hoort plechtig te verklaren dat de totstandkoming van wereldgezagsorganen het doel van haar buitenlandse

politiek zal vormen, daarbij andere regeringen uitnodigend dit eveneens te doen.”

Zouden mondiale instellingen, die in passende mate de vorm van een wereldfederatie aannemen, ook iets tegen burgeroorlogen kunnen ondernemen? Wij geloven van wel. Bestond er een wereldwet, een wereldregering en een wereldpolitie, dan zou deze laatste bijvoorbeeld in Syrië orde op zaken kunnen stellen. Thans staan de grote mogendheden er tegenover elkaar, hetwelk kan escaleren tot een wereldoorlog. Wij vrezen inderdaad dat het gevaar voor een wereldbrand zeer ernstig te nemen valt. We stonden ook op dat standpunt toen de Koude Oorlog zogenaamd tot het verleden behoorde. Mogen de mensen en de volkeren op aarde er een krachtig “neen” tegenover stellen.

ENIG NIEUWS VAN HET WERELDBURGERFRONT

In België vallen weinig activiteiten te melden, al doken in het Franstalige landsdeel toch nieuwe, gedreven wereldburgers op. Op internationaal vlak geschiedt wel voortdurend 't een en ander. Wie er meer wil over weten kan het best zoeken op onze webstek. Men krijgt dan een tekst in 't Nederlands over onze plaatselijke registratiepunten, maar bovenaan staat recim.info. Door daarop te klikken vindt men alle mogelijke informatie. Men kan ook het Registry of World Citizens aanschrijven : 66, boulevard Vincent Auriol, F-75013 Paris. Hier beperken wij ons tot enkele korte berichten.

Wereldparlement

In oktober 2015 organiseerde men voor de derde maal een *Global Week Of Action For A World Parliament*. Wereldwijd namen wereldburgers aan deze actie deel, met name in 't kader van de *Assembly of World Citizens*.

Wij scharen ons ten volle achter het streven naar de totstandkoming van een mondiaal parlement, alias een rechtstreeks verkozen tweede VN-kamer, welke zich te gelegener tijd zou kunnen uitroepen tot wereldgrondwetgevende vergadering.

Intern nieuws van het Registry of World Citizens

We vertalen even uittreksels uit een opsomming die we, onder de genoemde titel, vinden op de bovenvermelde webstek:

- Jean Verstraeten produceerde een nieuw nummer van Overleven door Wereldrecht, met een samenvatting in het Engels. (Jawel, het internationale secretariaat plaatste dit -toevallig- bovenaan de opsomming.)
- Ursula Grattapaglia en Ronald Glossop zorgden voor een stand "Wereldburgers" op een Esperantocongres in Buenos Aires.
- Thierry Botélmé werkt aan het lokaal van het internationale secretariaat te Parijs. Hij creëert er betere mogelijkheden op het stuk van informatica, ter verspreiding van de idee van het wereldburgerschap, resp. van de mondiale democratie.
- Giada Bianchi vervult thans de functie van secretaresse van de Franse afdeling van het Registry of World Citizens.
- Het Centrum voor Registratie in Kameroen tekende een contract met Radio Nkonsamba, met het oog op het wekelijks uitzenden van een programma van een uur gewijd aan het wereldburgerschap.
- Alain Noël Njokem Nkwatchou kondigt de *mondialisering* aan van ISMAN, een universiteit in Nkonsamba (Kameroen). Het gaat om de duizend en zevende *mondialisering*.

- Roger Winterhalter organiseerde een ontmoeting in Ungersheim, gemeente die zich uitriep tot *wereldterritorium*.

- Peter Davidse neemt niet langer de taak op zich van voorzitter van de WFBN, de Wereld Federalisten Beweging Nederland. Hij krijgt nu meer tijd om zich bezig te houden met het Register voor Registratie in Den Haag.

Internationale optocht voor vrede en broederschap

Op 14 juni vond deze optocht plaats te Mulhouse.

Ofschoon de standpunten van de inrichters niet specifiek wereldfederalistisch te noemen vielen, namen toch niet weinig wereldburgers of wereldfederalisten eraan deel.

Beklemtoond werd bovenal, dat om op aarde vrede te stichten, men kan aanvangen met vrede te scheppen in eigen hart. Ook richtte men een soort stenen zuilen op: "wachtposten voor de vrede". Daarmee wilden de deelnemers tot uiting brengen dat wij allen wereldburgers (sic) zijn die opkomen tegen alle haat en alle vormen van obscurantisme.

Mondiaal persagentschap

Het Mondiaal Persagentschap, een initiatief van het Congres der Volkeren, vertoefde een aantal jaren in waakvlamtoestand.

De laatste jaren kwam het weer op gang. Het publiceert geregeld communiqués in verband met het wereldgebeuren. We citeren enkele van de titels van de teksten :

12/12/15 : Klimaattop in Parijs

24/11/15 : Na de aanslagen te Parijs

14/06/15 : Dossier over de optocht voor vrede en zusterschap/broederschap

21/05/15 : Verklaring over de toestand in de Oekraïne

01/11/16: Deskundigen over werelddemocratie en een parlement bij de UNO

Mondiale Solidariteit tegen de Honger (MSH)

Ook in 't leven geroepen door het Congres der Volkeren, verricht MSH prijzenswaardig werk, vooral in landen van Afrika en Latijns Amerika. Men geeft tevens een voortreffelijk berichtenblad uit : Monda Solidareco.

Vraag aan de redactie nadere inlichtingen : c/o "Les Nids", F-49190 Saint-Aubain de Luigné, e-mail : info@globidar.org , + webstek www.globidar.org .

Wereld Federalisten Beweging Nederland (WFBN)

Sinds haar oprichting in 1948 doet de WFBN dapper voort. In haar voortreffelijk blad "Eén Wereld" lezen we onder andere over een studiedag gehouden in oktober 2015, met als thema : *Hoe nodig zijn federatieve samenwerkingsverbanden voor een rechtvaardige wereldorde?*

Tot de onderwerpen die aan bod kwamen behoorden : sociocratie (nieuwe bestuursvormen), Esperanto, Europese Unie, internationale geldstromen en mondiale economie, mensenrechten, internationaal recht, Verenigde Naties, wereldburgerschap, basisinkomen.

Adres : WFBN, Laan van Nieuw Oost-Indië 252, NL-2593 CD DEN HAAG, tel. +31(0)7-3478196, email : bestuur@wfbn.nl

Instituut voor Mondialistische Studies

We weten nog niet waar en wanneer dit jaar een sessie plaatsvindt van het Instituut voor Mondialistische Studies. Vraag eventueel zelf inlichtingen aan :

AIGS/IEM. (IEM= Institut d'Etudes Mondialistes), <http://www.universite-ete-aigs.de/>

84, rue Saint-Lambert

4040 HERSTAL, e-mails : Service.personnel@aigs.be + iefc@aigfs.be

GEHEIM GEHOUDEN MISDADEN TEGEN DE MENSELIJKHEID

Het boek "Into the Buzzow : Leading journalists expose the myth of free press" ligt ons voor in Duitse vertaling, "Zensor USA, wie die amerikanische Presse zum Schweigen gebracht wird", uitgegeven door Pendo Verlag in Zürich.

Het voorwoord tot de Duitse uitgave schreef Jean Ziegler, de bekende maatschappijanalyticus en auteur. Daaruit citeren we : (door ons vertaald)

Tijdens het oprukken van Koeweit naar Bagdad, tijdens de tweede oorlog in Irak, anno 2003, schoten talrijke Amerikaanse eenheden, vooral in het gebied van Kerbala en Najaf, met bloeddorstige wreedheid op alles wat bewoog. Volgens schattingen van de Verenigde Naties raakten zo elfduizend Irakese burgers afgeslacht : vrouwen, kinderen, mannen. Tienduizenden anderen liepen verschrikkelijke brandwonden op of kwamen er ernstig verminkt uit. Verontruste Amerikaanse televisiejournalisten wilden verslag uitbrengen over die bloedbaden. Alleen, toen dook de Pentagon-bureaucratie op. En in een vraaggesprek met de Washington Post verklaarde kolonel Rick Long : 'Indien iets ergs geschiedt, behoort het (alleen) tot de taak van de militairen een onderzoek in te stellen.'

Jawel!

Uit John Kellys bijdrage in het boek over de CIA citeren we even : (...) *Regeringsdocumenten, waaronder berichten van het agentschap zelf, bewijzen dat de criminele activiteiten van de CIA-terroristen, moord, folter en systematische schendingen van de mensenrechten inhouden. (...) Men moet een keer diep ademhalmen wanneer men dit (= een verslag) leest. Er staat letterlijk in dat de grondwet van de Verenigde Staten niet geldt voor de CIA noch voor enige medewerker van een geheime dienst, ook niet indien het om een door zo'n dienst opgedragen moord gaat. (...)*

Neen, de FSB (opvolger van de KGB) en *tutti quanti* opereren niet ver van ons bed. (JV)

ENKELE FLITSEN (door JV)

Moord door vergiftiging

Op 21 januari lazen we in de teletekst van de VRT het volgende :

Een officieel Brits onderzoek besluit dat de Russische president Vladimir Poetin “waarschijnlijk” de moord op de gevluchte FSB-agent Alexander Litvinenko goedkeurde. Die stierf in 2006 door vergiftiging in een Londens ziekenhuis.

Litvinenko was een uitgesproken criticus van het Kremlin. Zo beweerde hij dat de geheime dienst FSB, waar hij zelf deel had van uitgemaakt, in 1999 aanslagen op Moskouse appartementen uitvoerde.

Het bloedbad werd gebruikt als voorwendsel om een nieuwe oorlog in Tsjetsjenië te starten. De weduwe van Litvinenko is tevreden met het rapport.

Wat daarvan te denken? Ja, men moet aannemen dat de Russische geheime dienst, met medeweten van topmensen in de regering van het land, moorden en allerlei misdaden tegen de menselijkheid kan begaan. Alleen, dit mag men wel geen specialiteit van een agentschap in één enkele grote mogendheid noemen. Volgens John Kelly (1) maakt bijvoorbeeld de *Central Intelligence Agency* zich jaarlijks schuldig aan vele duizenden criminele feiten, waarbij het ombrengen van tegenstanders niet zelden voorkomt.

(1) Zie “Zensor USA”, uitgegeven, door Pendo Verlag.

Moorden door stralingswapens

Het genoemde Britse rapport zwijgt in alle talen over het bestaan van een geheel van op afstand tegen personen gerichte stralingswapens -- alias over elektronisch terrorisme (*electronic terrorism*), hetwelk niet zelden gepaard gaat met allerlei vormen van misdadige belaging (*organised stalking*). In het kader van deze laatste gaat men over tot inbraken in woningen en wagens, waarbij men meestal niet steelt om het stelen, maar allerlei schade aanbrengt of gevoelige documenten ontvreemdt.

Personen die men het slachtoffer maakt van *electronic terrorism*, zo meldt men wereldwijd, vermag men eveneens op afstand te vermoorden of in de zelfdoding te jagen. Ook in het laatste geval kan men dan gewagen van verkapte doodslag. We meldden reeds eerder hoe, anno 2010, in Groot-Brittannië het lichaam van Darrim Daoud verbrijzeld op een spoorweg lag. Officieel ging het om zelfmoord, maar dat moet men in twijfel trekken. Enkele dagen vóór zijn dood, had hij ons nog aangeschreven zonder te reppen over zelfmoordgedachten. Aan een Britse medestander had hij in die dagen tevens uitdrukkelijk verklaard dat hij zichzelf, hoe dan ook, nooit zou ombrengen.

Nog verdachte gevallen van overlijden

Zeergeregeld bereiken ons berichten over verdachte gevallen van overlijden van mensen die zich tot de slachtoffers rekenen van *electronic terrorism* en/of *organized stalking*. We meldden enkele jaren geleden reeds het verdachte overlijden van de psycholoog Heiner Gehring, auteur van onder andere het voortreffelijke boek “Versklavte Gehirne”. We berichtten tevens over de Amerikaanse journalist Kelly. Robert Naeslund, een Zweeds slachtoffer, meldde hoe die in de jaren zeventig naar dat land kwam om de huiveringwekkende kwestie te onderzoeken van in mensen ingebrachte implantaten, welke kunnen uitzenden en ontvangen en die het leven van de dragers ervan tot een ware hel maken. Ter plekke aangekomen ging hij plotseling lijden aan kanker, wat hem na enkele weken wegmaaide...

Iets dergelijks overkwam de geneeskundige dr. Rauni-Leena Luukanen-Kilde. Fins van nationaliteit, publiceerde zij ook boeken in 't Engels en verwierf bekendheid op wereldvlak. Met onbezweken moed streed ze tegen de onzichtbare concentratie- en folterkampen die men sinds decennia in 't geheim uitbouwt. Op haar vierenzeventigste bleef ze springlevend. Zo kwam ze op 20 november 2014 spreken te Brussel, op een internationale conferentie van weerstanders tegen stralingswapens. Enkele dagen later kreeg ze eensklaps een ras voortschrijdende kanker en luttele weken nadien, op

8 februari 2015, gaf ze de geest, zo goed als overtuigd dat men haar had vermoord...

Typisch en uiterst tragisch verging het ook de maatschappelijk werkster Ruth Gill. Reeds eerder schreven we over het prijzenswaardige, uiterst dappere werk dat zij verrichtte. Slachtoffer geworden en getroffen door arbeidsongeschiktheid, verliet ze Duitsland en ging in Bolivia wonen. Aldaar raakte ze onverminderd onderworpen aan uiterst kwellende bestralingen en aan de meest griezelige vormen van *stalking*. We hadden met haar een uitstekend contact, maar in 2014 reageerde ze niet meer op berichten. Haar webstek, zoals zijzelf, verdween op mysterieuze wijze. Uiteindelijk vernamen we van haar zoon dat ze op 1 augustus 2014 overleden was. Hij meldt eveneens dat bij de lijkschouwing in haar maag een stof werd aangetroffen die de nieren dodelijk beschadigde...

Dit zijn slechts enkele voorbeelden uit een lange reeks. Op te merken valt dat men mensen zodanig kan martelen dat ze overgaan tot zelfdoding, die men dan eerder een moord moet noemen.

Brussel en Berlijn

Zoals we hierboven in herinnering brachten, vond op 20 november te Brussel een internationale conferentie plaats over -zoals men het bijvoorbeeld kan noemen- elektronische aanranding en georganiseerde *stalking*. Iets dergelijks geschiedde op 1 en 2 oktober 2015 in Berlijn.

Merkwaardig valt het te noemen dat bij die gelegenheid de middelgrote zalen overvol zaten. Wel bestond het publiek haast uitsluitend uit personen die zich slachtoffer noemen. Dat die, ondanks hun ontzettend lijden, en bijna steeds in belabberde financiële toestand, uit een veelheid van landen naar de genoemde steden kwamen, stemt zeker tot bewondering. Toch moet men het spijtig noemen dat zo weinig niet-slachtoffers aanwezig waren. Het gaat immers om ons aller grondrechten, ja om het bestaan zelf van de rechtsstaten. Elk verantwoordelijk burger dient zich om deze huiveringwekkende kwestie te bekommeren. Dit geldt uiteraard ook voor de media. Die stuurden eens te meer hun kat. Misdadige *cryptocratieën*, zo vermoedt men wereldwijd, slagen erin hun het zwijgen op te leggen. Toch sijpelde een en ander soms wel

door. Zo bracht, in december 1998, het ZDF de reportage “Die Zombies der roten Zaren”, welke ARTE in augustus 1999 opnieuw uitzondt. En reeds in de jaren tachtig publiceerde het weekblad HUMO een populair en sensatiezuchtig maar in wezen waarheidsgetrouw artikel over het manipuleren en mishandelen van mensen door stralingswapens. Doch enkele jaren later wist de redactie van dit blad ons te melden dat ze het adres van de auteur ervan was kwijtgespeeld en dat ze haar niet meer konden bereiken... De redactie *wilde* er duidelijk niets meer mee te maken hebben. Wat wonder dan, in het licht van die passieve medeplichtigheid, dat informatie over dit onderwerp niet doordringt tot in de haarvaten van de samenleving.

Weerstanders tegen abjecte misdaden = “terroristen”!

Op de genoemde conferentie van 20 november 2014 dook wel een man op die zich als agent van de Staatsveiligheid bekendmaakte. Deze wellevende persoon wist te vertellen dat men hem had opgedragen eens poolshoogte te komen nemen op “die vergadering van terroristen”.

Hoe kon het tot zo’n schandelijke, ja criminele laster komen? In de jaren zestig en zeventig bestonden er zekere contacten tussen ons en sommige medewerkers van de genoemde dienst. Die leken, al met al, over een vrij normale ethische zin te beschikken. Maar thans zou men ons van “terrorisme” verdenken! Dat moet men de slechtst mogelijke taxatie noemen die iemand kan bekomen! Te meer is dat zo omdat sinds *September 11*, voor ’t eerst sinds de oprichting van het bondgenootschap, artikel 5 van het NAVO-verdrag geactiveerd werd en we in zoverre eigenlijk op oorlogsvoet leven. En wie dan de verdenking van “terrorisme” op zich laadt, kan men als vogelvrijverklaarde gaan bejegenen, als een binnenlandse vijand. Men herkent hier de leugenachtigheid en de willekeur die in oorlogen of gewelddadige toestanden hoogtij vieren.

Recht en rechteloosheid

Van de wijsgeer Arthur Schopenhauer citeren we even het volgende uit Band II van zijn *Parerga* (circa 1850 geschreven) :

In der bürgerlichen Welt ist nun zwar dieser

“ Rechtsbegriff (= het vuistrecht), wie in der Theorie, so auch in der Praxis, abgeschafft; in der politischen aber in ersterer allein : *in praxi* gilt er hier fortwährend; (x) wie denn noch kürzlich, an dem Raubzug der Nordamerikaner gegen Mexiko, eine glänzende Bestätigung erhalten hat; wenn gleich diese noch weit übertroffen wird durch die ältere der Raubzüge der Franzosen, unter ihrem Hauptmann Buonaparte, über ganz Europa. Nur aber sollten solche Eroberer statt die Sache mit öffentlichen, offiziellen Lügen zu beschönigen, die fast noch mehr, als jene selbst, empören, sich frech und frei, auf die Lehre des Macchiavelli berufen. Aus dieser nämlich lässt sich entnehmen, dass zwar zwischen Individuen, und in der Moral und Rechtslehre für Diese, der Grundsatz *quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris* allerdings gilt; hingegen zwischen Völkern und in der Politik der umgekehrte : *quod tibi fieri non vis, alteri tu feceris*. Willst Du nicht unterjocht werden; so unterjochte bei Zeiten den Nachbarn.(...) ”

(x) Die Folgen der Vernachlässigung dieser Regel sehn wir eben in China : Rebellen von innen und die Europäer von aussen, und steht das grösste Reich der Welt wehrlos da und muss es bussen, die Künste des Friedens allein und nicht auch die des Krieges kultiviert zu haben. (...), „

Door ons vertaald :

“In de burgerlijke wereld is het vuistrecht, het recht van de sterkste, zowel in theorie als in de praktijk afgeschaft. Niet zo in de politieke arena. Daarin geschiedde dit alleen in theorie: in de praktijk geldt het eerstgenoemde hier onverminderd. (x) Nog voor kort kreeg dit een briljante bevestiging in de rooftocht van de Noord-Amerikanen tegen Mexico. Dit geldt nog meer voor de vroegere plundertochten van de Fransen in gans Europa, onder hun hoofdman Buonaparte. De veroveraars rechtvaardigen hun handelwijze met openbare, officiële leugens. Deze laatste boezemen nog meer afkeer in dan de gepleegde feiten. Beter zouden machthebbers zich vrank en vrij beroepen op de doctrine van Macchiavelli. Die leert, dat tussen individuen, en volgens de moraal en de rechtsleer, het grondbeginsel geldt : *quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris* (wat ge niet wilt dat men u aandoet, doe dat ook een ander niet aan). Tussen volkeren en in

de politiek echter geldt het omgekeerde : *quod tibi fieri non vis, id alteri tu feceris*. Wilt ge niet onderdrukt worden, onderdruk dan bij tijd en wijle uw buur. (...)

(x) De gevolgen van de verwaarlozing van dit feit zien we in China. Dat land wordt geplaagd door binnenlandse rebellen en buitenlandse Europeanen. Het grootste rijk ter wereld bevindt zich in een weerloze toestand. Het moet boeten omdat het alleen de kunst van de vrede beoefende en niet ook die van de oorlog.”

Dit lezende, valt ons het volgende te binnen :

1) Aan de rechteloosheid die heerst tussen politieke entiteiten kan men wel degelijk een eind maken, namelijk door middel van een overkoepelende politieke structuur : stadstaten, gefedereerde kantons, ook deelstaten leven niet langer op voet van oorlog met elkaar. De *reële* geschiedenis leert ons dit.

2) Wat de auteur in de voetnoot beweert, mag *realpolitisch* deels met de werkelijkheid overeenstemmen. Alleen, hier huldigt men eigenlijk het beginsel “*si vis pacem, para bellum*” (zo ge vrede wilt, bereid dan oorlog voor). Dit mag in zekere situaties een invasie door krijgsbenden afweren, maar uiteindelijk, zoals ook de geschiedenis leert, kan het nooit duurzaam vrede waarborgen.

Slechte en goede mogendheden?

Er bestaat een Google-groep van wereldburgers die Frans als voertaal bezigt.

Veel van de berichten die ons in dit kader toekomen, stammen van wereldburger Pierre Delmotte. Deze gedreven man brengt beschouwingen over de noodstand die de wereld kenmerkt.

Spijtig vinden we wel dat hij, op uitgesproken partijdige wijze, steeds uitsluitend de Verenigde Staten en landen van Europa pikzwart maakt, terwijl hij andere landen, bovenal Rusland (en ook wel de vroegere Sovjet-Unie) constant geestdriftig ophemelt.

In dit verband wilden we even herinneren aan onze ervaringen als oorlogstegenstander en wereldburger/wereldfederalist. We zagen ons ermee geconfronteerd -en schrijven deed het-

dat alle onafhankelijke, niet op Moskou of Peking *gealigneerde* vredesgroepen, verboden bleven in alle landen van het Oostblok, inclusief China en andere “socialistische” staten in Oost-Azië. En zelfs de toch weinig gewaagde daad zich als wereldburger te laten registreren, kon tot vervolgingen aanleiding geven. Alleen in Joegoslavië kwamen enkele ons bekende wereldburgers voor. Maar toen we mensen uit Polen registreerden, moesten we veiligheids-halve een adres in België vermelden.

Rechteloosheid in België

We berichtten reeds eerder over mevrouw Melanie Vritschan, Louis Schmidlaan 45/9, 1040 Etterbeek (België), tel. 02/732.69.50, GSM 0475/92.85.77, e-mail mvritschan@skynet.be.

Ze meldt dat men in 2008, tijdens een behandeling in een Brussels ziekenhuis, implantaten in haar organisme inbracht. Sindsdien voelt ze zich voortdurend blootgesteld aan folterende, quasi-elektrische stralen en schokken -- “bombardementen” noemt ze het ook.

Bovendien lijdt ze aan een verstikkend gevoel in de hals, waar, naar ze meldt, nanopartikels een wurgende ring zouden vormen. Deze partikels zijn niet radiologisch waarneembaar, maar dat is wel een kwalijke vervorming van het hyoïdebeen die als gevolg van de mishandeling ontstond.

Ze krijgt de indruk dat de wurging op die plaats spoedig tot haar dood kan leiden. Tegelijkertijd ziet ze zich in de hoogste mate onderworpen aan de *organised stalking* zoals we die hierboven beschreven. Onbekende schurken, tot verscheidene malen per week, breken in, niet alleen in haar appartement maar ook in haar wagen. Zij brengen er allerlei schade aan, zodat Melanie, geruïneerd door herstelkosten, niets overhoudt om te eten...

De politie van Etterbeek, later ook het parket, toonden zich zeer laks. Melanie, mede op ons aanraden, vroeg dan een onderhoud aan met de burgemeester van haar gemeente, de heer De Wolf. Dit werd ingewilligd, zij het dat bij de ontmoeting de burgemeester werd vervangen door de gemeentesecretaris. Deze beklemtoonde dat het slachtoffer bij elke inbraak of bij elke zware molestatie op straat klacht moest indienen, wat de aanwezige politiecommissaris

van Etterbeek, de heer Eddy Vandekerckhove, zonder meer beaamde.

De politie bleef echter weinig of niets doen -al werden er PV's opgesteld- en het parket seponeerde telkens de zaak, ook indien nieuwe feiten zich voordeden. Op den duur, ontmoedigd, diende Melanie niet langer klacht in bij elke inbraak. Toch kwamen, begin 2014, twee politiemensen de schade in het appartement evalueren, waarbij eveneens een getuige aanwezig was. Een verslag over hun bevindingen zou enkele dagen nadien volgen, maar niet slechts geschiedde dit niet, het bleek bovendien dat het document zoekgeraakt was en -nog meer verbijsterend- dat men niet meer wist welke dienders het hadden opgesteld. Pas een jaar later vond men het verslag terug, te laat uiteraard om het voor het slachtoffer mogelijk te maken iets te trekken van haar verzekeringsmaatschappij

Toch werd, door dit politieverlag de realiteit van een deel van de feiten bewezen. Maar de reeds genoemde politiecommissaris, Eddy Vandekerckhove, schreef tegen beter weten in van zijn medewerkers aan de procureur (= de officier van justitie) dat “*madame fabule*”, dat “mevrouw raaskalt”.

Dit onthutsende onvermogen om feiten in te schatten slaat ieder met verstomming die over een minimale realiteitszin beschikt. Men kan wel niet anders dan zich afvragen of zo iemand in de greep van kwade trouw vertoeft. Daarbij speelt wellicht dat sinds 2010 de Belgische Staatsveiligheid de wettelijke toelating kreeg tot inbraken in woningen over te gaan zonder over een gerechtelijk mandaat te beschikken -- een uiterst beangstigend feit dat de grondwettelijk gewaarborgde onschendbaarheid van het domicilie op de helling zet. En wie weet welke schurftige elementen de genoemde dienst gebruikt om tot zulke rechtsschendingen over te gaan. Wereldwijd meldt men in ieder geval, dat wie in het kader van *organised stalking* optreden, figuren zijn zonder enige ethische zin, in staat tot gedragingen die men voordierlijk mag noemen. Wie anders zou bijvoorbeeld op het speelgoed van een kind een vieze smurrie aanbrengen, zodat het niet langer te gebruiken valt? Iets dergelijks bijvoorbeeld deed men op het appartement van Melanie.

Wie kan hier helpen? De media zwijgen, advo-

caten geven na een tijd de zaak op, bewegingen voor mensenrechten beloofden soms wat maar deden uiteindelijk niets tastbaars. Hetzelfde geldt voor vredesbewegingen, eveneens voor bijvoorbeeld geweldloze gandhianen. Al gaat het over stralingswapens -over wapens dus- dit neemt niet weg dat zij in de regel geen pink verroerden.

Nog meer laffe onverschilligheid

Onder anderen politici schreven we sedert meer dan dertig jaar aan in verband met de huiveringwekkende kwestie van het folteren op afstand.

In vroeger jaren kregen we daarop nogal wat antwoorden, onder anderen van de heer Tony Van Parijs, toentertijd, d.i. in de jaren negentig, minister van Justitie, van professor Marc Eyskens, minsister van Staat en onder andere gewezen minister van Buitenlandse Zaken, of van de heer Eddy Boutmans, fractievoorzitter van Anders Gaan Leven (AGALEV, thans GROEN). De laatste jaren evenwel ging, zo te zien, de onverschilligheid van politici van kwaad naar erger. En zo antwoordde een medewerker van het kabinet van Justitieminister Geens ons wel, maar hij meldde dat onze documentatie en een tot de genoemde minister gerichte petitie doorgestuurd werden naar een of andere dienst van het Ministerie van Defensie. Op die wijze -alweer!- raakte alles in een straatje zonder eind.

Zeer onlangs nog schreven we aan mevrouw Meyrem Almay, voorzitter van Groen, maar een antwoord kregen we niet. We ontvingen van GROEN als partij, anders dan van ECOLO, overigens nimmer een reactie.

Ook mevrouw Gwendolyn Rutten, voorzitter van de Open Vlaamse Liberale Democraten, zweeg in alle talen. Zij had het voornemen uitgesproken de rechten en vrijheden van het individu beter in de grondwet in te schrijven. Alleen, zo te zien, bekommert ze zich niet om het recht om niet, door op afstand werkende technologieën/wapens, onderworpen te worden aan manipulatie, onnoemelijke folteringen, levenslange verzieking, systematische criminele *stalking* en eventueel moord. Neen, het "wir haben es nicht gewusst" hoorde men niet slechts in de NAZI-tijd...

Te melden valt nog de reactie van de bij ons geregistreerde wereldburger Pat Patfoort. Deze internationaal befaamde voorvechtster van geweldloosheid verzocht ons geen documentatie over *electronic harassmen/terrorism* en *organised stalking* meer te sturen. Dit herinnerde ons aan het woord van Albert Einstein : *De wereld is een gevaarlijke plaats om in te leven, niet vanwege diegenen die boosaardige dingen doen, maar vanwege de andere mensen die ernaast staan en het laten gebeuren.*

Tureluurs?

Wie zich bekommert om geheim folteren op afstand, krijgt vaak het epitheton 'tureluurs' opgeplakt. Het zou gaan om een *delusioneel* gebeuren van het paranoïde type. Wie dat beweert, laat in de regel na wat dan ook te onderzoeken. Wie dit wel doet, kan onmogelijk de realiteit van een en ander loochenen, hoezeer ook veel onbekend moet blijven. Dit houdt verband met de complexiteit van de technologieën in kwestie en vooral met het feit dat haast alles over dit onderwerp als *classified information* in de kelders der geheimhouding blijft. "Haast alles?" Ja, maar toch niet alles. Want alleen reeds de publicaties over zekere verleende octrooien spreken deels boekdelen. Toch strookt het met de waarheid dat een aantal zich slachtoffers noemende personen niet alleen aan lichamelijke maar ook aan psychische stoornissen lijden, zoals trouwens logisch volgt uit de aard van de betreffende ingrepen, die immers onder andere bewustzijnsmanipulatie beogen. Komen er eveneens mensen voor die alleen in de *waan* vertoeven dat hun lijden aan met technische middelen uitgevoerde intrusies toe te schrijven valt? We kunnen hier niets uitsluiten, maar we staan voor een prangend raadsel.

FINANCIES

Sedert ongeveer de eeuwwisseling raakte ons publiek erg verkleind. Dit houdt in dat onze financiële toestand er armtierig uitziet. Daarom doen we nogmaals een beroep op onze lezers om een klein of minder klein bedrag over te schrijven op de rekening van het Register van Wereldburgers, nr.

BE40 0001 1499 0163.

Onze eeuwige erkentelijkheid vergezelt onze donateurs!

